

uten resultat, ønsket Molotov «velkommen tilbake» og Stalin ønsket fir-
nene «alt godt». Skriver Tanner sjøl.

Hva var så årsaken til vinterkrigen? Vi nevner bare et par momenter. Finnlands russerhat tok til da sovjetregjeringa den 7 desember 1917 som en av sine første store steg, opphevd det tsaristiske Russlands rett til Finland og ga landet sjølstende tilbake. Det finske aristokratiet og offiserene søkte forbundsfeller i Tyskland — 90 prosent av de finske offiserene ble fascister — og drømte om et Stor-Finnland på Sovjets bekostning.

Da Tysklands overfall på Sovjet-Samveldet kom, sto også Finland fullt rustet, og vi vet nå at våpenbrorskapet var planlagt fra finsk side. Etter Stalingrad og El Alamein har pipen imidlertid fått en annen lyd. Fra det øyeblikk begynte den finske propagandaen om landets «private krig». Sosialminister Fagerholm gikk så vidt i en l.-maitale i Malmø i 1943 at han sa: «Vi våger å tro at de norske arbeidere står på samme side som vi». Han var visst ikke lenger så sikker som under propagandabølgen i vinterkrigen. Men Mannerheims dagsordre til de finske soldatene den 10 juli 1941 sier blant annet: «... et stort Finland stiger nå fram for våre øyne i bruset av mektige verdenshistoriske hendinger». Tanner sa at en skulle frelse «Europas kultur». Det kom ut tonnevis av «opplysningsmateriale» om Finnlands «storfinske» grenser. General Talvela: «Ved siden av andre områder har Finland nå rett til å tale også om Kaukasus!» Det ble sendt ikke mindre enn 10 000 finske soldater til Kaukasus for å forsvare Finnlands «sjølstende» også der. 500 kom tilbake.

Finnlands «sterke mann», Tanner, var etter krigsutbruddet på turné i Tyskland, var gjest i Hitlers hovedkvarter og forsikret at Finnlands plass var på Tysklands side. Det har han ofte forsikret om. På et møte i Tammerfors sommeren 1942, sa han at Tyskland skulle likvidere sovjetsystemet og «Finland har valt sin veg sammen med Tyskland». Den finske høyre-avisen «Ahmuleti» innrømmer for øvrig 9 mars 1943 at «det er dumt prat at Finland skulle føre sin egen krig».

Harmen mot krigspolitikken er alminnelig, men noen opposisjon kan det ikke bli, for alle som kunne tenkes å bli førere for en slik opposisjon sitter i fengsel, eller blir sendt dit. Bare i Helsingfors var det i året 1942 i følge finsk statistikk, arrestert 23 000 personer — hver 11. innbygger. Gjenter på 17 år har fått dom på livstid for «politisk virksomhet».

På landsorganisasjonens kongress i mai 1943, ble det vedtatt en resolusjon om at Finnlands arbeidere ønsket fred. I slutten av resolusjonen heter det at hele Finnlands arbeiderklasse står samlet bak regjeringa. I sitt kommentar til landsmøte skriver det svenske «Dagens Nyheter» at dette samholdet er en fiksjon som er laget av regjeringa og sensuren. At dette også er tilfelle vil den nærmeste utvikling komme til å vise.

DU TAPER IKKE DINE RETTIGHETER

om du ikke betaler fagforeningskontingenten, bare du gjenopptar betalingen når fagbevegelsen igjen er fri.

Nr. 8

FRIHETEN

1944

MAI

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

OPPSANG

Kamerater! Det suser et tog
over jorden så langt som den når,
og det tordner på hundreder språk:
Den er vår, denne jord, den er vår!

(1. mai-sang av N. Collet Vogt)

Så kom våren.

Gjærende krefter samlet seg lenge til brytekampen på liv og død mellom livsens makter og dødens, og med ett brøt flaumen på — vårflaumen.

Lenge har folket gått med vårlengslen i blodet. Det har sydet og gjæret i opprørskreftene: Det er i vår det skal skje — denne våren — så sant det er vilje og marg i vårt folk.

Som vårvinna ikke kommer til en uvirksom bonde, slk kommer heller ikke frigjøringsverket av seg sjøl mens folket står og ser på. Ved å være tilskuere vinner vi ikke friheten — bare som medkjempere. Vi må ta vår del i det felles tak som skal til, og bære vår del av den felles byrde. Handling må følge på handling. Her er dåd å gjøre for hver nordmann.

Hver mann på sin rette plass med sine våpen — det er løsenet. Den fagorganiserte arbeider hører til heimefrontens støttropper og har store oppdrag å utføre.

Fienden har styrken sin i produksjonslivet. Vi må undergrave den. Sammen med arbeidsgiverne må de fagorganiserte arbeiderne skape organer som kan hjelpe de tvangsutsnevne arbeiderne i dekning og sette dem i stand til å delta i folkeopprøret mot nazismen. Sammen med bedriftens tekniske ledere må arbeiderne finne effektive former for å senke tempoet og sabotere tysk produksjon.

Parolen om streik er atter sendt ut gjennom London-kringkasteren. Mer inntrengende enn noen gang før og i dødelig alvor lyder det: Å være arbeider i Hitlers produksjons-armé er det samme som å kjempe med stedfortreder på østfronten mot våre allierte. Unndra deg arbeidsmobiliseringen! Streik! Gå i dekning! Nekt tvangsarbeidet enda om det skal koste offer blant heimefrontens soldater!

GI FAGFORENINGSKONTINGENTEN

, som minimum til det illegale arbeidet!

tid å få organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

noen tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

sk talt
emene.
ampen
er det
t. Det
ettelse.
s med
skulle
faglige
hadde
å be-
artede

nytter
Det er

hvert
arbei-
er om-
tet og
kamp
sies å
gelsen.
dsorga-
betyd-
t skall.
solert.
egelse,
ristig-
s tillit.
bygd
lassen.
ste og
det er
arbei-
es fri-
n rolle
gen og
m det
alle ha

Parolen er til DEG. Det er oppsangen til frigjøringsverket. Den fagorganiserte heimefrontsoldat vet vel at det vil koste offer, men han vet også at det vil koste enda flere offer om han ikke tar kampen opp. Det er for seg og sine han strir, for far og mor, for vogge og viv. Og renere offer bringer ingen, og større ære fortjener ingen, enn den som bringer offer for at livet skal leve. Og denne offerhandlingen vil ikke være forgjeves, men bli grunnlaget for framsteget.

Det er vår i naturen. Det er vår i folket. Det er den første mai, arbeiderklassens internasjonale solideritetsdag. Retten til å feire dagen, retten til å demonstrere folkeviljen, retten til å tende kampgløden i folkets hjerte for frihetens sak har nazismens støvelhel trampet til døde. Men dagen lever likevel i arbeidernes sinn. Kan vi ikke demonstrere folkeviljen, så kan vi likevel utløse den i folkets handling i fridomskrigen, i solidarisk kamp skulder ved skulder med arbeiderne i de andre okkuperte land og med fridomskreftene i hele verden.

Retten er trampet til døde, javel, men ikke folkets vilje til å vinne den på nytt lag:

*La dem trampe hver vilje i glød,
la dem reise hver evne til strid!
La dem mette sitt liv av vår nød,
for det kommer, det kommer en tid
under fanene modig og tett
i den våknenende fremtidssols kjær!
Kamerater! Så mange vi er —
for vårt jordliv, dets frihet og rett!*

ABSOLUTTE KRAV TIL DE FAGORGANISERTE

Alle ledende illegale instanser innen arbeiderbevegelsen er samtd om å stille disse *absolutte* krav til medlemmene og tillitsmennene:

1. At en skal slutte å betale kontingent til fagorganisasjonen.
2. At en skal bryte all forbindelse med Landsorganisasjonen, forbundene og samorganisasjonen og for øvrig alle instanser som står under nazistisk ledelse.
3. At alle tillitsmenn og funksjonærer skal trekke seg ut av de verv de er valt til eller ansatt i, når de organisasjonsledd de arbeider i blir utsatt for nazistiske inngrep.

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

DET ER DØDSENS ALVOR!

Det er en tydelig stigning i kampen som har skjedd fra begynnelsen av forrige måned og framover. Den lenge ventede invasjon kom endelig 6. juni og en uke seinere satte russerne i gang sin nye voldsomme sommeroffensiv med en kraft og innsats vi til da ikke hadde sett maken til.

Her heime har også kampen vist stigning i det siste i og med den stort sett vellykte nektinga av utskringinga av ungdommen. Den viste det gode toet og viljen i folket, og ga en smak på hva vi kan utrette når vi samler oss om oppgavene.

Men den viste også at kravet om en enhetlig og fast ledelse her heime er påkrevet. Denne gangen gikk det fint der hvor det var lett å få organisert arbeidet så å si spontant, mens det andre steder ble mindre bra resultater. Det gjelder særlig den fasen av aksjonen vi nå er inne i.

Det er klart at det i en tid som nå må stilles krav om sjøinitiativ i langt større grad enn i fredstid — men dette initiativ skal ha en styring og en hver mulighet til organisering skal utnyttes på forhånd!

Det arbeides for å få dannet et frhetsråd her i landet, satt sammen fra alle lag av folket, i nært samarbeid med regjeringa i London. Utviklinga viser oss nødvendigheten av en slik ledelse og at det haster.

Det vil i tida som kommer stilles stadig større krav til heimefronten på alle områder. Synet at det er hele folket kampen i dag gjelder, må slå i gjennom hos alle. Dette krever en fast og handlekraftig ledelse. Her er ikke snakk om «overlagte handlinger». Her er snakk om å møte den stadig stigende terror fra våre motstandere med de beste midler, med den mest samlede innsats, for dermed å oppnå størst mulige resultater med minst mulig tap.

En ledelse i samarbeid med regjeringa, dannet av aktive nordmenn som er prøvet i kampen her heime og kjenner forholdene her, vil gjennom sine organer møte en hver situasjon som oppstår og i god tid treffe de riktige disposisjoner. Den vil ha den nødvendige autoritet og tillit, slik at dens paroler vil bli fulgt til 100 % og den vil kunne ta den hele og fulle konsekvens av sine egne paroler. Folket vil ha garantien for at alt er gjort for å gjennomføre aksjonene på den beste måten for landet og folket.

Det er ikke nå tid lenger til diplomatisering i noen form. Det er ikke tid lenger til bluff i noen form. Motstandernes terror vil snart kreve at den virkelige samlede styrken i folket her heime må komme klart fram, hvis vi ikke skal miste unødige.

Da vil tyskerne og nazistene stå overfor den muren de ennå ikke har støtt på. Den muren som heter det norske folket i kamp for fridomen sin.

VI VET DET ER DØDSENS ALVOR!

tid å få organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!